

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/91/2015
Identifikačné číslo spisu: 6613010499
Dátum vydania rozhodnutia: 19.01.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6613010499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného V. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom Lučenec pod sp.zn. 22 T 141/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 19. januára 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného V. X. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. marca 2014, sp. zn. 2 To 19/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 19. decembra 2013, sp. zn. 22 T 141/2013 bol V. X. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10. októbra 2012 v dobe okolo 09.30 hod. v Lučenci vo vchode bytového domu na Námestí republiky č. 18 najprv fyzicky napadol X. V. a to tak, že ho udrel zovretou päťou pravej ruky do oblasti úst a následne mu odcudzil na podlahe položený kufor s vrtáčkou zn. Makita, typ BDF343SHE3 v hodnote 250,- Eur, s ktorým vybehol von z vchodu a ukryl na neznámom mieste, následne sa vrátil späť a odcudzil aj druhý kufor s akumulátorovou vrtáčkou zn. Makita, typ BDF442RFE3 v hodnote 239,90 Eur, s ktorým vybehol von z vchodu a tento ukryl za neďalekým plotom, čím X. V. spôsobil škodu v celkovej výške 489,90 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Na odvolanie obvineného V. X. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 6. marca 2014 sp. zn. 2 To 19/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, f/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec z 19. decembra 2013 sp. zn. 22 T 141/2013 vo výroku o treste a o náhrade škody a rozhodujúc podľa §

322 ods. 3 Tr. por., uložil obvinenému podľa § 212 ods. 1, § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest 500 eur.

Podľa § 57 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu obžalovaným úmyselne zmarený, súd ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody štyri mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému X. V. škodu vo výške 250 eur a na bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia 236 eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného vo zvyšku jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozsudku Okresného súdu Lučenec podal obvinený V. X. dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietajúc, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku. Proti právnemu posúdeniu zisteného skutku ako prečinu krádeže namietal, že si neprisvojil žiadnu vec poškodeného v úmysle s vecou nakladať s ňou ako s vlastnou a trvale ňou disponovať, „aj keď došlo prechodne k odňatiu veci z dispozície vlastníka“. Ukrytím a odhodením veci nesledoval zámer trvalého prisvojenia si vecí. Taktiež poukazoval na to, že obvinenému bola uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 250 eur, pričom formálnym znakom skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 125 Tr. zák., je spôsobenie minimálne malej škody, t. j. škody prevyšujúcej 266 eur.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec v podanom vyjadrení k dovolaniu obvineného navrhla jeho dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. z dôvodu, že dovolací dôvod ním uplatnený v dovolaní, nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) uznesením z 22. júla 2014 sp. zn. 2 Tdo 42/2014 dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol. Odmietnutie dovolania odôvodnil súd tým, že po zaplatení uloženého peňažného trestu 500 eur obvineným dňa 30. apríla 2014, nastali účinky zahladenia odsúdenia v zmysle § 92 ods. 2 Tr. zák., v dôsledku čoho sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený a skutočnosť zahladenia odsúdenia páchatel'a, bráni prieskumu dovolaním napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

Na ústavnú sťažnosť podanú obvineným, Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) nálezom z 11. novembra 2015 č. k. II. ÚS 481/2105-26, výrokom 1. konštatoval porušenie základného práva obvineného na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie uznesením najvyššieho súdu, výrokom 2. zrušil uznesenie najvyššieho súdu z 22. júla 2014 sp.zn. 2 Tdo 42/2014 a vec vrátil na ďalšie konanie a výrokom 3. rozhodol o náhrade trov konania pred ústavným súdom. Výroky 1. a 2. odôvodnil ústavný súd s poukazom na zjednocujúce stanovisko (PL. ÚS 4/2015 z 18. marca 2015), z ktorého právnych záverov vyplýva, že odsúdenému, ktorému bol uložený peňažný trest a ktorý tento trest vykonal zaplatením sumy peňažného trestu, nemožno odoprieť právo podať dovolanie len z dôvodu, že jeho odsúdenie bolo zahladené, keďže by tým neprimeraným spôsobom a v rozpore s podstatou účelom dovolania došlo k obmedzeniu prístupu odsúdeného k súdnej ochrane.

Po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia najvyšší súd ako dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods.1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods.1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným V. X. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v

ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 373 ods. 3 Tr. por. neslúži účelu revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa v základnom konaní.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pri skúmaní danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, nemôže dovolací súd skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obvinený v dovolaní namietal, že nie je daný formálny znak skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v podobe spôsobenia malej škody, teda škody v zmysle § 125 Tr. zák., prevyšujúcej sumu 266 eur. Táto námietka obvineného nie je opodstatnená, pretože predmetom protiprávneho konania obvineného bolo prisvojenie si a zmocnenie sa, nie jednej, ale dvoch vrtáčiek Makita vo vlastníctve poškodeného, ktorých súhrnná hodnota (250 eur + 239,90 eur) spolu predstavuje 489,90 eur a teda formálny znak skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v podobe spôsobenia malej škody (prevyšujúcej 266 eur), bol súdmi nižšieho stupňa správne právne posúdený (pozri aj R 22/1991).

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal, že si neprisvojil žiadnu vec poškodeného v úmysle s vecou nakladať s ňou ako s vlastnou a trvale ňou disponovať, „aj keď došlo prechodne k odňatiu veci z dispozície vlastníka“ tak súd dodáva nasledovné, trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. je dokonaný zmocnením sa veci s úmyslom privlastniť si ju. Páchateľ sa veci zmocní, ak si vytvorí možnosť voľne s ňou nakladať s vylúčením faktickej moci osoby, ktorá nad ňou má moc a ktorej sa vec odníma (R 21/1972). Zo skutkových zistení súdov nižšieho stupňa vyplýva, že obvinený po predchádzajúcej roztržke odcudzil dve vrtáčky vo vlastníctve poškodeného, ktorých sa zmocnil a svojím útekom z miesta činu spolu s dvoma vrtáčkami, vylúčil vykonávanie faktickej moci nad odcudzenými vecami vlastníkom týchto vecí. Pokiaľ na svoju obhajobu uvádzal, že došlo len „prechodnému“ odňatiu veci z dispozície poškodeného, tak v neprospech tejto argumentácie vyznieva skutočnosť, že vlastníctvo poškodeného k jednej z odcudzených vrtáčiek nebolo ani po „prechodnej“ dobe po jej odcudzení obnovené. Pre úplnosť už len súd dodáva, že druhá z odcudzených vrtáčiek bola po jej odcudzení a ukrytí obvineným, nájdená zamestnancom poškodeného a vydaná poškodenému.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním naplnený dovolací dôvod v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.